

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/97/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712214953
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712214953.6

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova č.25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám.13, 813 11 Bratislava v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu z a m i e t a.

Súd odporkyni p r á v o na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Podanými návrhmi spoločne vedenými pod sp.zn. 10C 97/2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodov nerozhodnutia tunajšieho súdu ako exekučného súdu o žiadosti na zmenu súdneho exekútora v príslušných exekučných veciach v zákonom stanovenej lehote. Písomnými podaniami spísanými postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku sa domáhal vykonania exekúcie v jednotlivých exekučných veciach voči rôznym dlžníkom. Po podaní návrhov boli spísané žiadosti podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku na zmenu v osobe exekútora. Po podaní týchto žiadostí očakával, že exekučný súd svojou činnosťou poskytne mu súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite ak dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím Exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote. Náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy požadoval z toho dôvodu, že nebolo v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote rozhodnuté o jeho návrhu ako oprávneného v jednotlivých exekučných veciach na zmenu exekútora. Exekučný súd aj napriek tomu, že veci ním prejednávané nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu v jednotlivých exekučných veciach na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu navrhol, aby si súd pripojil a oboznámil sa s príslušnými exekučnými spismi. Postup exekučného súdu hodnotil za nesprávny a v rozpore so zákonom, pričom neexistuje podľa neho okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať v exekučných veciach nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Týmto mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o tejto zmene, resp. o tomto návrhu. Okrem toho žiadal náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s tým, že boli ohrozené jeho legitímne očakávania, že nastanú účinky predpokladané v § 44 ods.8 Exekučného poriadku a teda správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky v jednotlivých exekučných veciach. Neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolventnosti povinného. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnil za vnútorné zásahy do

jeho spoločnosti za ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie jeho pohľadávok v jednotlivých exekučných veciach. Výpočet tohto nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Uznesením č.k. 10C 97/2012-16 zo dňa 07.02.2013 súd spojil na spoločné konanie vecí vedené pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 10C 97/2012, 10C 18/2012, 10C 99/2012, 10C 100/2012, 10C 101/2012, 10C 102/2012, 10C 103/2012, 10C 104/2012, 10C105/2012, 10C 106/2012 s tým, že konanie sa bude ďalej viesť pod spoločnou sp.zn. 10C 97/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.02.2013.

Odporkyňa dňa 24.06.2013 doručila k spojeným návrhom vyjadrenie zo dňa 17.06.2013, v ktorom namietala dôvodnosť uplatňovaných nárokov v jednotlivých veciach. Uviedla, že navrhovateľ síce uviedol časť dôkazov, keď najmä odkazuje na exekučné spisy, ale v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať práve navrhovateľ. S návrhom nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si uplatňuje navrhovateľ náhradu škody, keď v návrhoch sa tieto tituly prelínajú a jednoznačne tiež neuvádza, z ktorého titulu si uplatňuje nárok. Poukázala tiež vo vyjadrení nato, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní exekučného súdu. Túto právomoc majú predsedovia súdov ako aj ústavný súd SR. Nároky uplatňované v tomto konaní považovala za predčasne uplatnené nad rámec spojeného konania vzhľadom k tomu, že neboli uplatnené v lehote na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. Nebola zo strany navrhovateľa tiež poskytnutá žiadna súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým bola zmarená akákoľvek možnosť prerokovať nároky na náhradu škody, i keď o prerokovanie navrhovateľ požiadal. V tejto súvislosti odporkyňa poukázala aj na rozhodnutie NS SR ako aj Ústavného súdu SR. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote možno vychádzať podľa odporkyne len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, prípadne rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, prípadne z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Z týchto dôvodov mala odporkyňa zato, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup v spočívajúci v existencii prieťahov. K materiálnej škode ako k paušálnej sume zdôraznila, že podľa § 17 ods.1 zákona č. 514/2003 sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody preto je nevyhnutné zo strany navrhovateľa preukázať existenciu škody a jej výšku, pričom vyčíslenie škody zo strany navrhovateľa nie je preukázané, je hypotetické bez preukázania skutočnej škody, ktorá navrhovateľovi v tejto súvislosti mala vzniknúť. Postup navrhovateľa považoval za účelový, keď tento požadoval len paušálne sumy ako majetkové škody za spomínané činnosti navrhovateľa, ktoré mal vykonať v súvislosti s jednotlivými exekučnými vecami. V súvislosti s nemajetkovou ujmom odporkyňa poukázala na § 17 ods.2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď aj tu mala zato, že nárok je nedôvodný, keď navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mu mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Navyše uviedla, že navrhovateľ ako aj jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, praktiky boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľov, voči ktorým navrhovateľ uplatňoval rôzne nároky, keď v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky spotrebiteľských zmlúv, ako spoločnosť využívajúca slabé finančné a právne vedomie nízko príjmových osôb, spotrebiteľov. Vzhľadom na tieto skutočnosti považovala spojené návrhy v celom rozsahu za nedôvodné a žiadala ich v celom rozsahu zamietnuť. Odporkyňa si uplatnila právo na náhradu trov konania.

Vo všetkých spojených návrhoch navrhovateľ návrh odôvodnil rovnakými právnymi dôvodmi.

V súdnej veci súd nariadil pojednávanie na deň 15.06.2015. Na toto pojednávanie boli právny zástupca navrhovateľa i odporkyňa predvolaní včas a riadne. Odporkyňa podaním zo dňa 11.06.2015 doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom e-mailu dňa 12.6.2015 žiadala ospravedlniť ich neúčast' na

tomto pojednávaní z dôvodu svojich kapacitných a personálnych možností vzhľadom na značný počet pojednávaní po celom území SR v obdobných konaniach s navrhovateľom s ohľadom na hospodárnosť konania ako aj s ohľadom na predpokladaný postup navrhovateľa, ktorý sa podľa doterajších skúseností odporkyne pojednávaní taktiež nezúčastňuje, pričom sa odporkyňa pridržiala svojich už zaslaných vyjadrení k veci. Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním zo dňa 11.6.2015, doručeným tunajšiemu súdu v ten istý deň požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a prejudiciálnej otázky v konaní, ako aj návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR a ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. Tunajší súd tomuto návrhu na prerušenie konania nevyhovel s tým, že uznesením č.k. 10C 97/2012-242 zo dňa 15.6.2015 konanie o návrhu navrhovateľa zastavil. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení. Súd návrhu práv. zástupcu navrhovateľa na odročenie tohto pojednávania nevyhovel.

Podaním zo dňa 11.6.2015, doručeným tunajšiemu súdu v ten istý deň elektronickou formou navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol prerušiť toto súdne konanie podľa § 109 ods.2 písm.c) O.s.p. do právoplatného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť SR Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn.7C 6/2010. O tomto procesnom návrhu navrhovateľa rozhodol súd uznesením sp.zn. 10C 97/2012-238 zo dňa 15.6.2015, ktorým tento návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení.

Právny zástupca navrhovateľa ani odporkyňa sa tohto pojednávania nezúčastnili a keďže súd nevyhovel žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti v súlade s § 101 ods.2 O.s.p.

Pred otvorením pojednávania súd vylúčil na samostatné konanie vec pôvodne vedenú pod sp.zn. 10C 101/2012 a vec pôvodne vedenú pod sp.zn. 10C 102/2012, ktoré boli následne spojené na spoločné konanie a ďalej vedené pod sp.zn. 10C 97/2012, a to uznesením č.k. 10C 97/2012-236 zo dňa 15.6.2015.

Navrhovateľ k návrhom na začatie konania nepredložil žiadne dôkazy. Konanie exekučného súdu, ktorý mal byť Okresný súd Zvolen, a v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu zakladajúceho jeho nárok na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch identifikoval spisovými značkami exekučných vecí vedených súdnym exekútorom (neoznačeným), spisové značky súdnych spisov exekučného súdu (Okresného súdu Zvolen) neuviedol, len žiadal vykonať dôkaz oboznámením týmito exekučnými spismi, pričom tieto identifikoval tak, že sú založené pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným Pohotovosť s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava a povinnými (dlžníkmi) uvedenými v jednotlivých návrhoch pre vymoženie peňažnej pohľadávky (pohľadávok), ktorá vznikla neplnením záväzku povinných (dlžníkov) vyplývajúceho zo zmlúv o úvere špecifikovaných v jednotlivých návrhoch s tým, že exekučný súd mu neoznámil sp.zn. pod ktorými došlo k registrácii exekučných konaní na exekučnom súde.

Na základe týchto údajov navrhovateľa súd v súdnej veci zadovážil súvisiace exekučné spisy exekučného súdu a vykonal dokazovanie týmito exekučnými spismi, keď ich identifikoval sp.zn.: sp.zn. 11Er/869/2004, sp.zn. 11Er/424/2004, sp.zn. 11Er/3274/2003, sp.zn. 11Er/2966/2003, sp.zn. 11Er/4756/2006, sp.zn. 11Er/4999/2006, sp.zn. 11Er/4406/2006, sp.zn.11Er/498/2004.

Z exekučného spisu sp.zn. 11Er/869/2004 (EX 904/04-2 súdny exekútor I.. N. Ď.) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej B. I., nar. XX.X.XXXX. Tento došiel dňa 19.3.2004. Dňa 2.11.2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28.10.2009. Uznesením č.k. 11Er/869/2004-14 zo dňa 8.2.2010 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Dňa 19.3.2010 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Exekučný súd uznesením č.k. 11Er/869/2004-29 zo dňa 30.4.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú (vo veci rozhodoval sudca). Dňa 14.6.2010 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením sp.zn.17CoE/159/2010-36 zo dňa 29.7.2010 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu zo dňa 30.4.2010 zrušil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.10.2010. Následne bol spis opätovne predložený odvolaciemu súdu, ktorý rozhodol uznesením 2CoE/38/2010 zo dňa 26.1.2011, ktorým uznesenie okresného súdu z 8.2.2010 o vyhlásení exekúcie za neprípustnú potvrdil. Toto rozhodnutie ako i uznesenie exekučného

súdu č.k. 11Er/869/2004-14 zo dňa 8.2.2010 nadobudli právoplatnosť dňa 10.11.2011. Uznesením č.k. 11Er/869/2004-53 zo dňa 6.2.2012 exekučný súd exekučné konanie zastavil. Dňa 1.3.2012 bolo na tunajší súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením č.k. 15CoE/58/2012-68 zo dňa 14.6.2012 uznesenie okresného súdu vo výroku o zastavení exekúcie potvrdil. Obidve uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 18.7.2012. Dňa 16.8.2012 bolo na exekučný súd doručené dovolanie oprávneného voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.6.2012. Spis bol následne predložený NS SR. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 3Cdo/331/2012 zo dňa 29.5.2014 dovolanie oprávnenej odmietol (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pod sp.zn. 10C 97/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 165,96 €).

Z exekučného spisu sp.zn. 11Er/424/2004 (EX 79/2004 súdny exekútor N. Y.) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej G. B., nar. X.X.XXXX. Tento došiel dňa 3.3.2004. Dňa 14.2.2007 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 9.2.2007. Uznesením č.k. 11Er/424/2004-12 zo dňa 20.2.2009 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Vykonaním predmetnej exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, ktorému exekučnú vec postúpil na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2010. Dňa 2.11.2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28.10.2009. Uznesením č.k. 11Er/424/2004-34 zo dňa 4.1.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Dňa 3.5.2010 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý spis vrátil bez vybavenia ako bezdôvodne predložený dňa 9.12.2010, s poukazom nato, že vo veci rozhodoval vyšší súdny úradník, keď exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú s tým, že voči takémuto uzneseniu zákon nepripúšťa odvolanie, v dôsledku čoho sa podaním odvolania oprávneným napadnuté uznesenie zo zákona zrušilo a o veci opätovne rozhodne zákonný sudca. Uznesením č.k. 11Er/424/2004-51 zo dňa 14.12.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Dňa 4.4.2011 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením č.k. 11CoE/270/2012 zo dňa 11.6.2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Obidve uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 2.8.2012. Uznesením č.k. 11Er/424/2004-76 zo dňa 4.10.2012 exekučný súd exekučné konanie zastavil. Dňa 26.10.2012 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného voči tomuto rozhodnutiu, spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením č.k. 41CoE/106/2013 zo dňa 10.4.2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.5.2013. Dňa 17.6.2013 bolo na exekučný súd doručené dovolanie oprávneného voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.4.2013. Spis bol predložený NS SR za účelom rozhodnutia. Najvyšší súd SR uznesením č.k. 4Ecdo/41/2014 zo dňa 20.3.2014 dovolanie oprávnenej odmietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.5.2014 (Exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa, ktorá bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10C 98/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 110,64 €).

Z exekučného spisu sp.zn. 11Er/3274/2003 (EX 511/03 súdny exekútor JUDr. Jozef Matejov) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému M. H., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 8.12.2003. Dňa 8.10.2007 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 2.10.2007. V spise sa nachádza úradný záznam zo dňa 15.1.2009 spísaný vyšším súdnym úradníkom, podľa ktorého okresný súd rozhodol podobnú vec uznesením, ktorým exekúciu vyhlásil za neprípustnú (rovnaký oprávnený, rovnaký exekučný titul, notárska zápisnica spísaná za rovnakých okolností, iný povinný) s tým, že voči rozhodnutiu bolo podané odvolanie oprávneným a preto Okresný súd Zvolen vyčkal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/79/2008-64 zo dňa 3.10.2008, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 11Er/127/2005-47 zo dňa 25.7.2008 potvrdené. Dňa 25.5.2009 bola na tunajší súd doručená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania. Uznesením č.k. 11Er/3274/2003-14 zo dňa 6.7.2009 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Dňa 30.7.2009 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Následne bol spis predložený odvolaciemu súdu, ktorý vrátil spis dňa 26.11.2009 ako predčasne predložený s tým, že je potrebné, aby vo veci opätovne rozhodol sudca, nakoľko bolo podané odvolanie proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa. Exekučný súd uznesením č.k. 11Er/3274/2003-25 zo dňa 17.12.2009 vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Proti tomuto rozhodnutiu nebolo podané odvolanie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.1.2010. Exekučný súd uznesením č.k. 11Er/3274/03-33 zo dňa 19.4.2010 exekučné konanie zastavil. Dňa 21.6.2010 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu

súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením č.k. 13CoE/235/2010-42 zo dňa 7.9.2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2010 (Exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa, ktorá bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10C 99/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1161,72 €).

Z exekučného spisu sp.zn. 11Er/2966/2003 (EX 338/03 súdny exekútor JUDr. Jozef Matejov) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej F. I., nar. XX.X.XXXX. Tento došiel dňa 11.11.2003. Dňa 8.10.2007 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 2.10.2007. Exekučný súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Matejova aby sa podľa § 44 ods.6 Exekučného poriadku účinného do 31.8.2005 vyjadril k žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby v lehote 7 dní od doručenia výzvy súdu si vyúčtoval trovy exekúcie a zaslal súdu exekučný spis. Dňa 16.1.2008 bolo na exekučný súd doručené vyjadrenie súdneho exekútora k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie trov exekučného konania. Dňa 25.5.2009 bola na tunajší súd doručená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania. Uznesením č.k. 11Er/2966/2003-18 zo dňa 20.7.2009 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Dňa 26.8.2009 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením č.k. 12CoE/154/2009-28 zo dňa 17.12.2009 uznesenie okresného súdu potvrdil. Obidve uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 29.1.2010. Uznesením č.k. 11Er/2966/2003-33 zo dňa 10.5.2010 exekučný súd exekúciu zastavil. Dňa 15.7.2010 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu, ktorý uznesením č.k. 13CoE/340/2010-40 zo dňa 15.11.2010 uznesenie okresného súdu zo dňa 10.5.2010 potvrdil. Obidve uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 7.12.2010 (Exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa, ktorá bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10C 100/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1161,72 €).

Z exekučného spisu sp.zn. 11Er/4756/2006 (EX 4509/2006-2 súdny exekútor JUDr. Mgr. Jozef Ďurica) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému I. Š., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 18.10.2006. Dňa 2.11.2009 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 28.10.2009. Dňa 23.11.2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, aby doručil na súd vyúčtovanie trov exekučného konania a predložil exekučný spis z dôvodu, že právny zástupca oprávneného podal návrh na zmenu exekútora. Dňa 2.12.2009 bolo na exekučný súd doručené predloženie vyčíslenia trov exekúcie zo dňa 26.11.2009 a zároveň dal do pozornosti súdu rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C-40/08 zo dňa 6.10.2009 a žiadal o vyjadrenie právneho názoru súdu v danej veci. Dňa 13.4.2010 bol na exekučný súd doručený podnet súdneho exekútora JUDr. Ďuricu na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Dňa 24.5.2010 bola na exekučný súd doručená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania. Uznesením č.k. 11Er/4756/2006-22 zo dňa 12.5.2011 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil. Dňa 27.9.2010 bola na exekučný súd doručená žiadosť o informáciu o stave konania -zmena exekútora -urgencia oprávneným. Dňa 18.8.2011 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti uzneseniu exekučného súdu, ktorým súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením sp.zn. 20CoE/82/2014-43 zo dňa 24.6.2014 uznesenie exekučného súdu zo dňa 12.5.2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Dňa 12.8.2014 bolo na exekučný súd doručené odvolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.6.2014, spis bol následne predložený na NS SR, ktorý uznesením sp.zn. 4CoE/106/2014 zo dňa 25.3.2015 odvolacie konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.5.2015. Exekučný súd dňa 21.5.2015 vyzval oprávneného aby predložili rozhodcovskú zmluvu (prípadne úverovú zmluvu, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku) uzavretú s povinným, ktorá založila právomoc Stáleho rozhodcovského súdu pri Slovenskej rozhodcovskej a.s., ktorý vec rozhodol pod sp.zn. SR 1016/06. Oprávnený si túto výzvu exekučného súdu prevzal dňa 27.5.2015, na ktorú nereagoval. (Exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa, ktorá bola pôvodne vedená pod sp.zn.10C 103/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 995,76 €).

Z exekučného spisu sp.zn. 11Er/4999/2006 (EX 920/2006-1 súdny exekútor JUDr. Ján Debnár) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému D. C., nar. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 13.11.2006. Dňa 20.9.2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 16.9.2010. Exekučný súd dňa 27.9.2010 vyzval súdneho exekútora aby doručil exekučný spis a vyúčtovanie trov exekúcie z dôvodu, že súd bude rozhodovať o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Exekučný súd dňa 4.4.2011 požiadal Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., aby zaslali

súdu celý rozhodcovský spis sp.zn. SR 2878/06 vrátane zmluvy o úvere zo dňa 20.12.2005. Dňa 13.5.2011 bola na exekučný súd doručená odpoveď na žiadosť exekučného súdu od rozhodcovského súdu s tým, že v prílohe zasielajú predmetné písomnosti na CD. Uznesením č.k. 11Er/4999/2006-41 zo dňa 17.5.2011 exekučný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil. Dňa 23.8.2011 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením sp.zn. 3CoE/6/2015 zo dňa 4.2.2015 uznesenie exekučného súdu zo dňa 17.5.2011 potvrdil. Obidve uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 26.3.2015 (Exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa, ktorá bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10C 104/2012, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 442,56 €).

Z exekučného spisu sp.zn. 11Er/4406/2006 (EX 708/06-1 súdny exekútor JUDr. Ján S.) G. F., Ž. T. T. F. J. H. C. D. C. C. H., T. XX.XX.XXXX. Tento došiel dňa 19.9.2006. Dňa 20.9.2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 16.9.2010. Exekučný súd vyzval súdneho exekútora dňa 4.3.2011, aby požiadal práv. zástupcu oprávneného o zaslanie úverovej zmluvy zo dňa 15.7.2005 uzavretej medzi oprávneným a povinným. Zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní zaslal exekučný spis k nahliadnutiu a v prípade, že si uplatní zastavovacie trovy exekúcie aby zaslal aj ich vyúčtovanie. Dňa 31.3.2011 bolo na exekučný súd doručené vyúčtovanie trov exekučného konania a predložený exekučný spis. Dňa 10.6.2011 exekučný súd vyzval práv. zástupcu oprávneného aby súdu zaslal úverovú zmluvu zo dňa 15.7.2008 uzatvorenú medzi oprávneným a povinným. Dňa 29.6.2011 bola na exekučný súd doručená odpoveď oprávneného s tým, že v prílohe zasielajú požadovanú zmluvu o úvere, ktorej súčasťou sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením č.k.11Er/4406/2006-25 zo dňa 20.7.2011 exekučný súd exekúciu zastavil a návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Dňa 23.8.2011 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Spis bol následne predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý prípisom zo dňa 30.4.2013, doručený exekučnému súdu dňa 14.5.2013, vec vrátil ako predčasne predloženú, nakoľko proti výrokovej vete, ktorým bolo o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora rozhodnuté nie je prípustné odvolanie a podaním odvolania došlo zo zákona k zrušeniu napadnutého uznesenia v tejto výrokovej časti a je potrebné, aby vo veci opätovne rozhodol sudca. Uznesením č.k. 11Er/4406/2006-49 zo dňa 3.7.2013 exekučný súd návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Spis bol opätovne predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením č.k. 41CoE/460/2013 zo dňa 27.2.2014 uznesenie exekučného súdu zo dňa 20.7.2011 v napadnutej časti výroku, ktorým exekúciu zastavil, potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.5.2014. Uznesenie exekučného súdu zo dňa 3.7.2013 ktorým zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora nadobudlo právoplatnosť dňa 29.8.2013. Dňa 23.5.2014 bolo na exekučný súd doručené dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.2.2014. Spis bol následne predložený NS SR, ktorý uznesením č.k. 8ECdo/186/2014 zo dňa 22.1.2015 dovolanie odmietol (Exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa, ktorá bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10C 105/12, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 553,20 €).

Z exekučného spisu sp.zn.11Er/498/2004 (EX 107/2004 súdny exekútor JUDr. Stanislava Kolesárová) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnej Y. Y., nar. XX.X.XXXX. Tento došiel dňa 4.3.2004. Dňa 30.8.2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora zo dňa 27.8.2010. Exekučný súd dňa 10.9.2010 vyzval súdneho exekútora aby zaslal celý exekučný spis + vyúčtovanie trov exekúcie, nakoľko bude súd rozhodovať o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Uznesením č.k. 11Er/498/2004-20 zo dňa 22.7.2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň exekúciu zastavil. Dňa 16.8.2011 bolo na exekučný súd doručené odvolanie oprávneného proti tomuto rozhodnutiu. Následne bol spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením č.k. 1CoE/522/2011 zo dňa 31.10.2011 uznesenie exekučného súdu zo dňa 22.7.2011 potvrdil. Obidve uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 29.2.2012 (Exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa, ktorého bola pôvodne vedená pod sp.zn. 10C 106/12, keď tu uplatnil majetkovú škodu v sume 175 € a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 553,20 €).

Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými exekučnými spismi.

Navrhovateľ v súdnej veci uplatnil nárok podľa zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ zákon č. 514/2003 Z.z.“), keď bolo potrebné aplikovať na daný nárok ustanovenia tohto zákona účinné v rozhodnom období teda ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákonov č.215/2007 Z.z. č. 447/2008 Z.z., č.517/2008 Z.z., č.508/2010 Z.z.

Podľa § 3 ods.1 písm.d) zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem 3.časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods.1 písm.a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právo na chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Podľa § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „ žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 zákona č.514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods.1 prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 19 ods.3 zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie 3 podmienok :

1./ nesprávny úradný postup

2./ vznik škody

3./ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom. V súdnej veci je to na navrhovateľovi.

„ Pojem“ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v § 9 ods.2 zákona č.514/2003 Z.z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladmo. Je však možné vyvodiť, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci.

Aktuálna právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako absolútna objektívna zodpovednosť. Nato aby vznikla právna zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, musia byť splnené určité zákonné podmienky, ktoré sa v právnej teórii v praxi označujú ako predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Konkrétne sa jedná o existenciu týchto predpokladov:

1./ porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon),

2./ nepriaznivý následok protiprávneho úkonu, resp. škodnej udalosti, ktorým je určitá škoda (ujma),

3./ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (protiprávnym úkonom), resp. právne relevantnou udalosťou spôsobujúcou škodu (škodnou udalosťou) a nepriaznivým následkom, teda ujmu (škodou). Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je protiprávnosť, resp. nezákonnosť, pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci. Protiprávnosti, resp. nezákonnosti sa orgán verejnej moci pri výkone moci môže dopustiť:

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nesprávnym úradným postupom,

c) rozhodnutím o zatknutí, zadržaní alebo iným pozbavením osobnej slobody (za podmienok uvedených v § 7 zákona č. 514/2003 Z.z.) ,

d) rozhodnutím o treste, ochranou opatrení alebo rozhodnutím o väzbe (za podmienok uvedených v § 18 zákona č. 514/2003 Z.z.

Dalším predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je vznik škody, ktorá sa prejavila u poškodeného vo forme majetkovej ujmy (vo forme skutočnej škody, ušlého zisku) alebo vo forme nemajetkovej ujmy.

Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou pri rozhodovaní alebo úradnom postupe, orgánu verejnej moci a vznikom škody. O uvedenú príčinnú súvislosť pôjde vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, pričom musí byť nesporné, že ak by nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, resp. nesprávne úradnému postupu nedošlo by ani k vzniku škody. Pretože zákonná úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť od poškodeného sa pre úspešné uplatnenie nároku tejto zodpovednosti vyžaduje preukázanie vyššie uvedených zákonných predpokladov tejto zodpovednosti. Nie je teda zaťažovaný povinnosťou preukazovať i zavinenie zodpovedného subjektu.

Za nesprávny úradný postup možno vo všeobecnosti považovať porušovanie pravidiel, ktoré sú predpísané právnymi normami pre činnosť príslušných orgánov verejnej moci, ktorá je v rozpore so zákonom, resp. z jeho konkrétnym ustanovením. Nesprávnym úradným postupom je každý postup orgánu verejnej moci, ktorý pri výkone verejnej moci postupuje v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo v rozpore so zásadami výkonu verejnej moci a základnými právnymi princípmi. Aktuálna právna úprava v § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza v demonštratívnom výpočte prípady, ktoré sa považujú za nesprávny úradný postup, konkrétne ide o porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, o nečinnosť, o zbytočné prieskumy v konaní alebo o iný nezákonný zásah do práv a do právom zachránených záujmov fyzických a právnických osôb. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podmienkou na aplikáciu § 9 zákona č.514/2003 Z.z. je to, aby štát (prostredníctvom svojich orgánov alebo iných orgánov verejnej moci) vystupoval ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v prípade tejto zodpovednosti sa vyžaduje existencia všeobecných predpokladov škody a to vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Podľa § 238 ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ Exekučný poriadok“), konania začaté pred 1.9.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.8.2005 ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 44 ods.6 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.8.2005 ak oprávnený požiadá súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods.9 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods.8 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2010 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods.9 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2010 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Navrhovateľ sa v predmetnom súdnom konaní domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu, ktorý videl v tom, že rozhodnutie o zmene exekútora nebolo vydané v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či došlo v príčinnej súvislosti s týmto k prieťahom v konaní, pretože otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v článku 48 ods.2 Ústavy SR je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu a to najmä podľa týchto 3 základných kritérií: zložitosť vecí, správanie sa účastníka a postup súdu (napr. I ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov.

Súd v tomto konaní zisťoval, či bola alebo nebola dodržaná zákonná 30-dňová lehota, ak nebola dodržaná, tak z akého dôvodu, a či v súvislosti s prípadným nedodržaním lehoty mohla navrhovateľovi vzniknúť škoda ako majetková ujma a škoda ako nemajetková ujma.

Z pripojených exekučných spisov mal súd zato, že exekučný súd postupoval v zmysle zákonných ustanovení Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom pre tú, ktorú vec. Po doručení žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora, exekučný súd vyzval pôvodného exekútora vyjadriť sa k návrhu oprávneného na zmenu exekútora, resp. na vyčíslenie trov exekúcie a doručenie exekučného spisu, resp. prípadne aj k doručeniu ďalších dokladov ako napr. zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným a následne vo všetkých prípadoch došlo k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú, resp. k zastaveniu exekúcie (iba v jednom prípade bolo rozhodnutie exekučného súdu, ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil zrušené odvolacím súdom s tým, že vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, avšak oprávnený doteraz nereagoval na výzvu exekučného súdu na predloženie potrebných dokladov v zmysle vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, ktoré sú nevyhnutné nato, aby súd o veci rozhodol).

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánu verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísanými právnymi normami pre konanie orgánov verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu za škodu bez ohľadu na zavinenie, ktoré predpokladá splnenie súčasne 3 podmienok a to: nesprávny úradný postup príslušného orgánu, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodnutím buď vôbec nemusí súvisieť alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý však bezprostredne v obsahu rozhodnutia sa neodráža. Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť vyhodnotená i z hľadiska účelu, ktorému dosiahnutie postup orgánu verejnej moci smeruje. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania mal súd zato, že nárok navrhovateľa v celom rozsahu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu je neopodstatnený. Vychádzal z exekučných spisov

tak ako je to vyššie konštatované, z ktorých vyplýva, že súd vo veci rozhodol. Síce nebolo rozhodnuté v lehote do 30 dní od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora, avšak vo všetkých veciach bol zachovaný zákonný postup a boli vyzvaní pôvodní súdni exekútori minimálne na vyčíslenie trov exekúcie a predloženie exekučného spisu. Nakoľko exekučný súd exekúciu vo všetkých prípadoch považoval za neprípustnú rozhodol o ich neprípustnosti resp. exekučné konanie zastavil a v takomto štádiu konania bolo nehospodárne a neúčelné rozhodovať o zmene súdneho exekútora.

Ohľadne prípadného prieťahu sa ani v jednej exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Úlohou exekučného súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností a je správne a zákonné aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie, prípadne aj po lehote, než by malo byť vydané nespravodlivé rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. K rozhodnutiu sú potrebné podklady a bez potrebných podkladov nie je možné včas vo veci rozhodnúť. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora boli potrebné podklady od pôvodného exekútora, ktoré nebolo možné zabezpečiť v 30-dňovej lehote. Objektívne tak nebolo možné rozhodnúť v zákonnej lehote. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučnej veci sa žiadnym efektívnym spôsobom nedomáhal skoršieho vydania rozhodnutia. Navrhovateľ tiež žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote, ktorá by mu hrozila, prípadne, že v dôsledku tejto neistoty mu akákoľvek škoda vznikla. Nepreukázal ani ďalšie skutočnosti uvádzané v návrhoch, kde poukazoval na riziko z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka vytýkaných prieťahov v konaní v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko pojem zbytočné prieťahy je pojmom autonómym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Konkrétne z jednotlivých exekučných spisov vyplýva, že sa jednalo o hromadné podania, ktoré došli do jednotlivých exekučných vecí v podstate v rovnaké dni. Na vybavenie takéhoto množstva podaní bolo potrebné nielen materiálne ale aj personálne zabezpečenie jednotlivých oddelení, ktoré vybavujú a vybavovali príslušnú exekučnú agendu. Materiálne predpoklady pre uvedené neboli zabezpečené. Zo všetkých týchto dôvodov mal preto súd zato, že nárok navrhovateľa je neopodstatnený.

K nároku navrhovateľa uplatneného v súdnom konaní treba doplniť, že zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z.z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy bezprostredný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku tohto skúmať, či v komplexe v skutočnosti prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu, teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č.514/2003 len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobenej iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, teda ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Sám navrhovateľ v konaní tvrdí, že mu vznikla škoda, mal by mať dôkazy, ktorými by ju preukázal a za daného stavu nie je zrejme ako mohlo dospieť k výške ním tvrdenej škody, keďže v tomto ohľade žiadne dôkazy nedokladal. Navrhovateľom tvrdená majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku, pričom na navrhovateľovi je preukázať svoje tvrdenia a všetky predpoklady zodpovednosti za škodu mimo zavinenia. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik tejto škody. Účastníci majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uniesť dôkaz alebo poukázať na dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Tak ako je už vyššie konštatované, súd po oboznámení sa s pripojenými exekučnými spismi mal zato, že nárok navrhovateľa je v celom rozsahu neopodstatnený. Na záver je však potrebné ešte uviesť, že samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom pre vznik insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je solventnosť už v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú

rizikom každého podnikateľského subjektu, konkrétne i navrhovateľa, ktorý ako nebankový subjekt poskytuje spotrebiteľom aj nespotrebitelom peňažné úvery, pôžičky. Nepochybne navrhovateľovi musela byť všeobecne známa táto skutočnosť vzhľadom na predmet jeho podnikania, keď tento podniká aj v oblasti poskytovania úverov z vlastných zdrojov. Navrhovateľovi musela byť známa skutočnosť, že v súvislosti s týmto musí niesť primerané podnikateľské riziko. Všetky tieto skutočnosti súd vyhodnotil v neprospech navrhovateľa a návrh (návrhy spojené na spoločné konanie) v celom rozsahu zamietol.

Súd sa tiež nestotožnil s názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a s nárokom priznaným Ústavným súdom SR za prietahy v konaní. Súd však nevidel dôvod aby sa nemajetkovou ujmu a jej výškou rovnako ako v prípade majetkovej škody vôbec zaoberal, keďže mal zato, že k vzniku škody ani nemajetkovej ujmy nedošlo.

Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi nedodržaním lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora a prípadnou škodou. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrh navrhovateľa (návrhy spojené na spoločné konanie) v celom rozsahu zamietol.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a dôvodom na základe ktorých návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, súd nevykonával dokazovanie ďalšími listinnými dôkazmi a to konkrétne znaleckým posudkom pod poradovým č.1/2013 zo dňa 24.6.2013 vypracovaným znalcom Doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD., v ktorom malo byť úlohou znalca posúdiť, či je právom EÚ zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní, ktorý bol v originály založený na tunajšom súde pod Spr 1686/13 na základe podania spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 doručeného tunajšiemu súdu dňa 6.9.2013; a tiež znaleckým posudkom č.1/2014 zo dňa 17.01.2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave, v ktorom bolo úlohou znalca určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora, ktorý bol v originály založený do spisu č.k.13C/261/2012 do prílohovej obálky, nakoľko všetky relevantné skutočnosti, ktoré súd považoval za potrebné preskúmať nato, aby mohol vo veci rozhodnúť, mal preukázané z ostatných dôkazov, ktoré v konaní vykonal.

Z uvedených skutkových a právnych dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

K výhrade, že navrhovateľ uplatnil nárok na súde predčasne, pretože v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., tento mal právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sa domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie, k tejto súd dopĺňa, že je neopodstatnená, odporkyňa potvrdila, že takúto žiadosť navrhovateľ podal, len nebola úplná, kompletná, a na výzvu navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, keď je však nepochybné, že odo dňa podania žiadosti, vo vyjadrení odporkyňa uvádza deň 23. 04. 2012, do 6 mesiacov od jej prijatia nedošlo k uspokojeniu nároku navrhovateľa na náhradu škody, a ani Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorému žiadosť bola doručená písomne neoznámilo navrhovateľovi, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, preto navrhovateľ mohol sa dôvodne domáhať uspokojenia nároku na súde v občianskom súdnom konaní, avšak tento nárok nepreukázal.

Pokiaľ navrhovateľ v návrhu žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitémnym rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.), len pre úplnosť súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitémny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitémneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vypořiadat' v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., tak, že úspešnej odporkyňi náhradu trov konania nepriznal, hoci táto ich navrhla priznať, nakoľko v konaní jej žiadne trovy konania nevznikli, a ani zo súdneho spisu pre odporkyňu nevyplývajú žiadne trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)